

[Horn.]

som i dag har hele verden som eksportmarked med en omsætning som ingen sinde før, først og fremmest er afhængig af, om Norden og Danmark har en funktionsdygtig lufthavn. Det har vi ikke i 1985 eller et par år senere måske, hvis vi ikke flytter; det må man være klar over. Det er dansk industris fremtid, vi her stemmer om.

Frode Jakobsen: Jeg har en fornemmelse af, at der vil blive stemt imod Saltholm lufthavnen ud fra vidt forskellige motiver. Derfor føler jeg det nødvendigt at gøre rede for, hvorfor også jeg går imod.

Jeg er ikke uenig i indvendingerne om det unødvendige forbrug af ressourcer. Alligevel er mit hovedargument et helt andet. For mig er der ingen tvivl om, hvad der er den største politiske opgave for vor generation, og den burde være den samme for alle os, som er til stede her i denne sal. Her tæller partier ikke, for det drejer sig om at bevare en jord, som er til at leve på for mennesker. Naturligvis kan lufthavne ikke undværes, og naturligvis er selv en kæmpelufthavn lige op ad en storby kun en lille del af verdensproblemet, men vor holdning må jo vise sig ved en kæde af handlinger.

En høj levestandard er målet, siger man. Ja men hvad er de vigtigste elementer i en høj levestandard? Først at den luft, som vi skal indånde, er ren og ikke æder vore lunger op. Dernæst at det vand, som vi skal drikke og bade i, ikke er giftigt, og endelig også en smule stilhed, som giver mennesker mulighed for at tænke.

Det er kommet dertil, at politikere lidt efter lidt har fået øjnene op for det teoretisk — jeg siger teoretisk, for den dag, der skal handles som nu i dag, kører man videre i den gamle skure. Trivsel og sundhed er vigtigere end økonomisk vækst. Det er pæne ord; i praktisk politik tæller de ikke rigtig, for politikerne tror ikke, at vælgerne har forstået dem endnu. Det er pæne ord, de står intetsteds stærkere end i socialdemokratiets program, og socialdemokratiet gav Danmark den første miljøminister; det var godt, det har vi grund til at være stolte af. Vi fik en miljøminister, og vi fik en trafikminister. En stærk, fremragende dygtig trafikminister og en mere spagfærdig miljøm-

nister. Jeg forstår ham, han har det ikke let. En miljøminister står for det nye, derfor vil han altid være svagest. En trafikminister står for det etablerede, derfor vil han altid være stærkest. Det nye er der så mange der ikke forstår endnu, men kæmpelufthavne, broer, autostradaer, det er til at forstå.

En kamp imellem lufthavn og motorveje på den ene side og ren luft og stilhed på den anden side kommer man ikke uden om, og der skal tages hensyn til begge sider. Der er bare ingen tvivl om, hvad der vil være stærkest. I hvert fald indtil vi har set krøblingene omkring os, ligesom man gør i Japan.

Man kan spørge, om det ikke netop er godt, at denne nødvendige opvejning af de to hensyn mod hinanden foregår så direkte som muligt, det vil sige inden for det samme menneske. Jeg tror det ikke, for hvis det var en konfrontation mellem to ministre, skulle synspunkterne nok blive trukket op. Det ville hjælpe til at vække de sovende, og det er det, vi har mest brug for af alting i dag. Nu bliver det en kamp, som foregår inden for et enkelt menneskes bryst, og det volder mindre rabalder, ja, det kan endda føre til den forplumring, at den fattige miljøminister må låne sine argumenter ud til den mere hårdhuede trafikminister. En trafikminister ønsker den størst mulige lufthavn. Den skal suge trafik og valuta til Danmark. Det lyder svært fornuftigt; jeg mener, det er et bevis for, at den omvurdering, vi taler om, ikke har fundet sted.

Størst kan lufthavnen blive på Saltholm, og her kan en ham venligsindet miljøminister komme trafikministeren til hjælp. Han kan ikke bare lade være med at protestere, protestere på naturens vegne, på fuglenes vegne, på menneskenes vegne; nej, han kan fremstille den flytning som et miljømæssigt fremskridt, og det ville det naturligvis være, hvis man kunne lave det samme helvede i Kastrup, som man kan lave på Saltholm. Men det er jo netop meningen med en langt vældigere lufthavn, end Kastrup kan rumme, to, tre gange så stor, siger man, og derfor er det ingen indvending mod mine betragtninger, hvis man siger: ja men Kastrup kan jo slet ikke bære den lufttrafik. Nej, det er netop pointen, det er et forældet ideal, at en af verdens største lufthavne skal ligge så klos op ad København, og den to, tre gange